

stemmelse med den vedkommende communale Autoritet, da har allerede den ærede foregaaende Taler udtalt sig om det Principstridige deri; men lader os tænke os det reent Praktiske. Disse Tilhold bestaae i Almindelighed deri, at naar der kommer en saadan Bagabond, saa foreskriver Politimesteren ham, at han ikke maa gaae udenfor Sognets Grændser, og at han en vis Dag om Ugen skal melde sig hos ham. Naar det nu, som det ærede Medlem vil have, skulde være foreskrevet, at dette Tilhold skulde affattes i Forening med vedkommende communale Autoritet, saa veed jeg ikke, om Meningen er, at han skal tage Sogneforstanderskabets Medlemmer som et Slags Meddomsmænd for at afgive denne Kjendelse; men naar nu en Bagabond anholdes paa en Tid, hvor Sogneforstanderskabet ikke er samlet, saa veed jeg ikke, om man skal holde ham arresteret, indtil Sogneforstanderskabet næste Gang kommer sammen, eller om man skal kalde det sammen; men det vilde jo trække Sagen betydeligt i Langdrag og i høi Grad forøge Politimesterens Uleilighed, medens det paa den anden Side for en væsentlig Deel vilde fritage ham for det Ansvar, som ligefrem paaligger ham; jeg anseer det overhovedet for et ikke heldigt Princip, at man, naar man har lønne og tildeels meget godt lønne Politimestre, tager Arbeidet og Ansvaret fra dem og lægger det over paa de communale Autoriteter, som jo ikke ere lønne. Jeg troer derfor, at denne Bestemmelse er meget uheldig og meget upraktisk; Politimesteren vil vel i Reglen faae sin Mening sat igjennem, men paa den anden Side kunne de communale Autoriteter, hvis de ere saa tilfands, i mange Maader fortrædige Politimesteren og lamme ham i hans Virksomhed. Jeg maa ved denne Leilighed gjøre en Bemærkning, hvortil ogsaa tidligere har været Anledning ved denne Discussion, den nemlig, at det, at anholde disse Bagabonder og behandle disse Sager, er Noget af det meest Ubehagelige og Ubesommelige, som en Politimester kan have med at bestille, og desværre er det i saadanne Sager ofte Tilfældet, at Politi-

mesteren paa Landet søger at affærdige dem paa den Maade, at han sender den Vedkommende over i Nabojurisdictionen; ja, jeg har endog-
saa kjendt en Mand, som havde for Skik at give en saadan Bagabond et Par Mark for at gaae over i Nabojurisdictionen.

Hvad angaaer Forslaget under Nr. 6, da kan jeg ganske henholde mig til den ærede foregaaende Taler; dette Forslag er ufornødent; det Rigtigste vil være ligefrem at antage, at naar den underordnede Politivirighed har truffet en saadan Bestemmelse som den omtalte, maa den Paagældende kunne henvende sig til den overordnede Virighed for at faae den forandret, og at den private Mand, naar han finder, at Virigheden har overskredet de for dens Embedsvirksomhed satte Grændser, maa kunne tye til Domstolene. Jeg troer ikke, vi i hver enkelt Lov skulle gjentage enten det Ene eller det Andet, og jeg for min Deel kan derfor ikke Andet end stemme imod alle de Endringsforslag, der ere stillede til de foreliggende Paragrapher.

Alberti: Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) har fremsat angaaende mit Endringsforslag om, at § 1 skal bortfalde, troer jeg, at de i alt Væsentligt ere gjendrevne ved, at jeg henholder mig til mit først Anførte, at Endringsforslaget nemlig gaaer ud paa at forhindre Politimisbrug, gaaer ud paa at affkøre den nye Afgang, som denne Lov aabner for Politimyndighedens ucontrollerede Anvendelse. Naar den ærede Rigsdagsmand maa være enig med mig i, at det Samme, der er tilfattet ved § 1, i mangfoldige Tilfælde kan opnaaes ved Anvendelsen af § 2, ved det deri omhandlede „Tilhold“, saa troer jeg, at deri allerede ligger en stor Støtte for den Mening, jeg har udtalt. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har hyderligere støttet, hvad jeg har sagt om § 1, og jeg skal derfor aldeles henholde mig til ham.